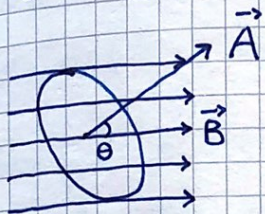

Elektrodynamikk [OS2 13-15; YF 29-31; LHL 24,25,27] (80)

Magnetisk fluks [OS2 13.1; YF 27.3; LHL 23.7]

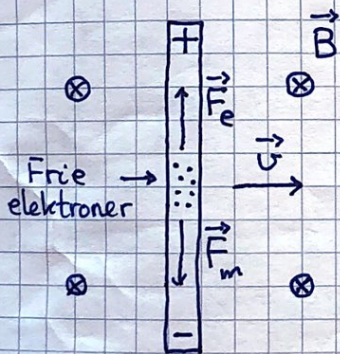

$\Phi = \vec{B} \cdot \vec{A} = B \cdot A \cdot \cos \theta = \text{magn. fluks}$
gjennom flate med areal A og vinkel θ mellom \vec{B} og \vec{A}

Generelt: $\Phi = \int \vec{B} \cdot d\vec{A}$ Enhet: $[\Phi] = T \cdot m^2 = Wb$ (weber)

Faradays induksjonslov [OS2 13.1; YF 29.1-4; LHL 24.1]

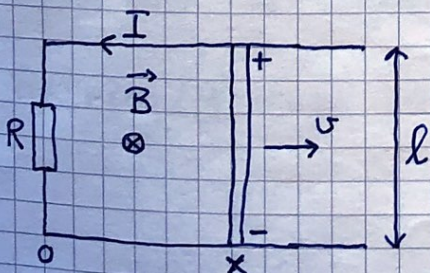
Ser på leder med lengde l som trekkes med fart \vec{v} gjennom et uniformt felt \vec{B} :

Pga $\vec{F}_m = -e\vec{v} \times \vec{B}$ på frie elektroner i lederen induseres neg. ladn. nederst og pos. ladn. øverst, og dermed et el. felt \vec{E} rettet nedover, med en tilhørende spenning (pot. forskjell) $\Delta V = E \cdot l$ over lederen.

Likevekt (dynamisk) når $F_e = F_m \Rightarrow eE = evB \Rightarrow E = vB$
 $\Rightarrow \Delta V = vBl$

Vi lager en lukket krets; og skriver om ΔV :

$$\begin{aligned} \Delta V &= vBl = \frac{dx}{dt} Bl = \frac{d}{dt} (xBl) \\ &= \frac{d}{dt} (B \cdot A) = \frac{d}{dt} (\vec{B} \cdot \vec{A}) = \frac{d\Phi}{dt} \end{aligned}$$

Faradays induksjonslov: Endringen i omsluttet magn. fluks pr tidsenhet tilsvarer industert spenning i en lukket sløyfe,

$$\Delta V = -d\Phi/dt$$

Lenz' lov [052 13.2; YF 29.3; LHL 24.1]

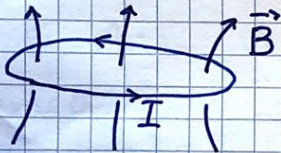
(81)

Den induerte strømmen I skaper et magnetfelt \vec{B}_I med tilhørende omsluttet fluks $\Phi_I = \int \vec{B}_I \cdot d\vec{A}$ som motvirker den påtvungne fluksendringen $\Delta\Phi$.

Eks: I fig. s. 80 påtvinges en økning $\Delta\Phi = B \cdot \Delta A$ inn i planet. Da går induert strøm I mot klokka slik at tilhørende omsluttet fluks $\Phi_I = \int \vec{B}_I \cdot d\vec{A}$ er positiv ut av planet.

Induktans og induksjon [052 14.1+2; YF 30.2; LHL 25.1]

Selvinduktans:

Pga Biot-Savarts lov er \vec{B} prop. med I , slik at omsluttet fluks Φ er prop. med I .

Dermed kan vi skrive: $\Phi = L \cdot I$

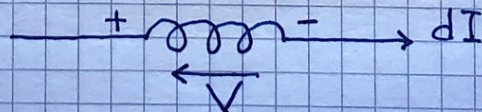
L = sløyfas (selv-) induktans

$[L] = \text{Wb/A} = \text{H}$ (henry)

Selinduksjon: $V = -d\Phi/dt = -L dI/dt$

Spole som kretselement:

Retning/fortegn på V :

Eks: Ideell spole, lengde l , tverrsnitt A , N viklinger

$\Phi = NBA$; $B = \mu_0 n I = \mu_0 (N/l) I$

$\Rightarrow L = \Phi/I = N^2 \mu_0 A / l$

Energi i \vec{B} -felt [OS2 14.3 ; YF 30.3 ; LHL 25.3] (82)

Endring av strømmen i en spole, fra $i = 0$ til $i = I$, krever at det gjøres et arbeid for å overvinne den induserte motspenningen $v = L di/dt$.

$$dU = P dt = v \cdot i dt = L \frac{di}{dt} \cdot i dt = L i di$$

= tilført energi når strømmen økes fra i til $i + di$

$$\Rightarrow U = \int_0^I L i di = \frac{1}{2} L I^2 = \text{total tilført energi}$$

$$L = N^2 \mu_0 A / l ; \quad I = B / \mu_0 (N / l)$$

$$\Rightarrow U = \frac{1}{2 \mu_0} B^2 \cdot (A \cdot l)$$

Her er $A \cdot l$ volumet inni spolen, der vi har $B \neq 0$.

Dermed:

$u_B = B^2 / 2 \mu_0$ = energi pr volumenhett i \vec{B} -feltet som gjelder generelt.

Dersom vi har både \vec{E} og \vec{B} samtidig, f.eks. i en elektromagnetisk bølge:

$$u = u_E + u_B = \frac{1}{2} \epsilon_0 E^2 + \frac{1}{2 \mu_0} B^2$$

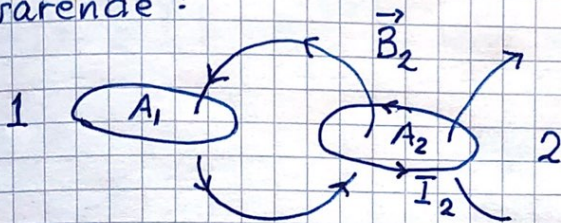
= energi pr volumenhett i et elektromagnetisk felt

Gjensidig induktans og induksjon:

Fluks Φ_2 gjennom A_2 er prop. med I_1 : $\Phi_2 = M_{21} \cdot I_1$

Tilsvarende:

Fluks Φ_1 gjennom A_1 er prop. med I_2 : $\Phi_1 = M_{12} \cdot I_2$

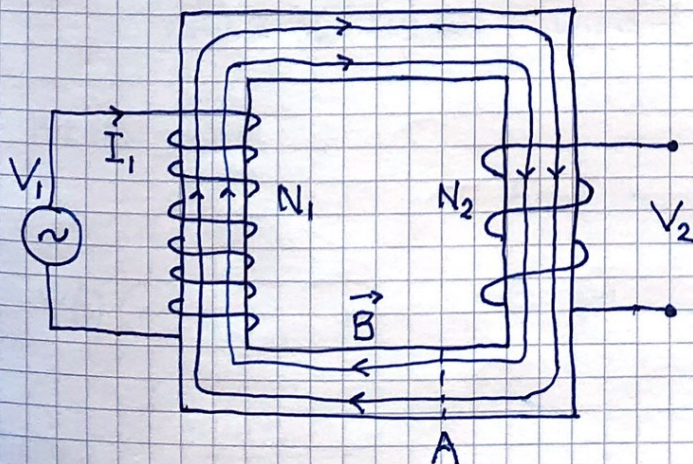
Det kan bevises at $M_{12} = M_{21} = M$, som er de to sløyfenes gjensidige induktans, med samme enhet som L , dvs $[M] = H$.

Gjensidig induksjon:

$$V_2 = -d\Phi_2/dt = -M dI_1/dt$$

$$V_1 = -d\Phi_1/dt = -M dI_2/dt$$

Eks: Transformator

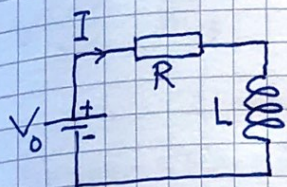
$$\frac{V_2}{V_1} = \frac{\dot{\Phi}_2}{\dot{\Phi}_1} = \frac{N_2}{N_1}$$

(siden $\Phi_1 = N_1 BA$
og $\Phi_2 = N_2 BA$)

Avsluttende eksempler [OS2 14,15; YF 30,31; LHL 25,27]

84

Eks 1: RL-krets

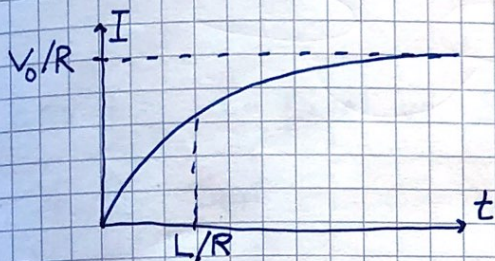

V_0 kobles til ved $t=0$

$$K2: V_0 - RI - L dI/dt = 0$$

altså samme lign. for $I(t)$ som vi hadde for $Q(t)$ i RC-kretsen

$$\Rightarrow I(t) = \frac{V_0}{R} (1 - e^{-t/\tau}) \quad \text{med tidskonstant } \tau = L/R$$

Pga induert motspenning i spolen tar det noe tid før vi oppnår maks. strøm V_0/R .

Eks 2: Vannkraft og vekselspanning

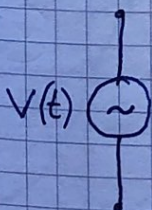
Rennende vann driver en turbin, som sørger for å rotere en spole med N viklinger rundt tverrsnitt A i et magnetfelt \vec{B} med vinkelfart ω . Dette gir en tidsavhengig omsluttet fluks

$$\Phi(t) = NBA \cos \omega t$$

og dermed en induert vekselspanning (AC, alternating current)

$$V(t) = V_0 \sin \omega t \quad \text{med } V_0 = NBA\omega$$

Kretssymbol:

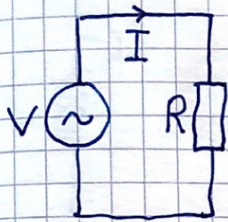

$$\text{Frekvens: } f = \omega/2\pi$$

$$\text{Europa: } f = 50 \text{ Hz}$$

Eks 3: Effektivverdier

(85)

$$K2: V_0 \sin \omega t - RI = 0$$

$$\Rightarrow I(t) = I_0 \sin \omega t; \quad I_0 = V_0 / R$$

$$\text{Effekttap: } P(t) = V(t)I(t) = V_0 I_0 \sin^2 \omega t$$

$$\text{Midlere effekttap: } \langle P \rangle = \frac{1}{2} V_0 I_0 \text{ da } \langle \sin^2 \omega t \rangle = \frac{1}{2}$$

$$\text{Skriver } \langle P \rangle \text{ p\u00e5 formen } \langle P \rangle = V_{\text{rms}} \cdot I_{\text{rms}}$$

$$\text{Effektivverdier: } V_{\text{rms}} = V_0 / \sqrt{2}; \quad I_{\text{rms}} = I_0 / \sqrt{2}$$

$$\text{Kontakten i veggen: } V_{\text{rms}} = 230 \text{ V} \Rightarrow V_0 = 325 \text{ V}$$

Eks 4: 1-fase vs 3-fase; 230 V vs 400 V

V_1 • Sort

$$V_1 = V_0 \sin \omega t$$

V_2 • Brun

$$V_2 = V_0 \sin(\omega t + 2\pi/3)$$

V_3 • Gr\u00e5

$$V_3 = V_0 \sin(\omega t + 4\pi/3)$$

N • Bl\u00e5

$$V_N = 0 \quad (\text{neutral-leder})$$

PE • Gul og gr\u00f8nn

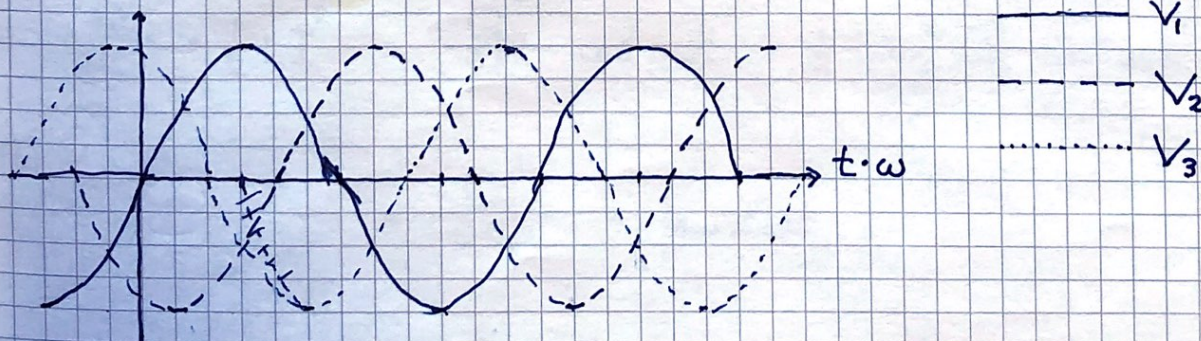
$$V_{PE} = 0 \quad (\text{Protective Earth})$$

Siden $\sin a - \sin b = 2 \cos \frac{a+b}{2} \cdot \sin \frac{a-b}{2}$ f\u00e5r vi

$$V_{21} = V_2 - V_1 = 2 V_0 \cos(\omega t + \frac{\pi}{3}) \cdot \sin \frac{\pi}{3} = \sqrt{3} V_0 \cos(\omega t + \frac{\pi}{3})$$

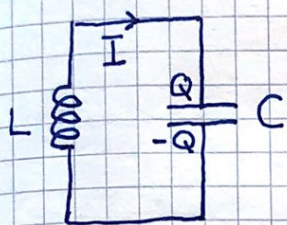
$$\text{dvs } (V_{21})_{\text{rms}} = \frac{\sqrt{3} V_0}{\sqrt{2}} \approx 400 \text{ V} \quad \text{n\u00e5r } V_0 = 325 \text{ V}$$

og tilsvarende for V_{32} og V_{31} .

Eks 5: LC-krets og mekanisk analogi

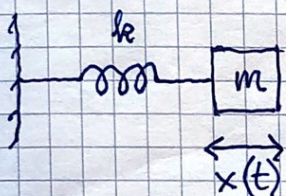
(86)

Anta $Q = Q_0$ og $I = 0$ ved $t = 0$
 K2: $-L\dot{I} - Q/C = 0$; $I = \dot{Q}$
 $\Rightarrow \ddot{Q} + \omega_0^2 Q = 0$; $\omega_0^2 = 1/LC$

$\Rightarrow Q(t) = Q_0 \cos \omega_0 t$; $I(t) = -\omega_0 Q_0 \sin \omega_0 t$

Mekanisk analogi:

N2: $-kx = m\ddot{x}$

$\Rightarrow \ddot{x} + \omega_0^2 x = 0$; $\omega_0^2 = k/m$

$x(t) = x_0 \cos \omega_0 t$

(der vi antok $x = x_0$ ved $t = 0$)

Analoge størrelser i de to systemene:

$Q \leftrightarrow x$; $I \leftrightarrow \dot{x}$; $L \leftrightarrow m$; $C \leftrightarrow \frac{1}{k}$

$K = \frac{1}{2} m \dot{x}^2 \leftrightarrow \frac{1}{2} L I^2 = \text{energi i } \vec{B}\text{-feltet i spolen}$

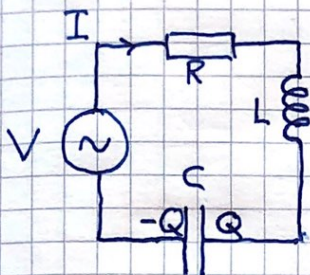
$U = \frac{1}{2} k x^2 \leftrightarrow \frac{1}{2} \frac{Q^2}{C} = \text{energi i } \vec{E}\text{-feltet i kondensatoren}$

Begge systemer er konservative, uten tap av energi (dissipasjon):

$$\begin{aligned} \frac{Q^2}{2C} + \frac{1}{2} L I^2 &= \frac{Q_0^2}{2C} \cos^2 \omega_0 t + \frac{1}{2} L \underbrace{\omega_0^2}_{= C^{-1}} Q_0^2 \sin^2 \omega_0 t \\ &= \frac{Q_0^2}{2C} = \text{konstant} \end{aligned}$$

Eks 6: RLC resonanskrets

87

$$K2: V_0 \cos \omega t - R\dot{Q} - L\ddot{Q} - \frac{Q}{C} = 0$$

$$\Rightarrow L\ddot{Q} + R\dot{Q} + \frac{1}{C}Q = V_0 \cos \omega t$$

Mekanisk analogi:

$$N2: m\ddot{x} + b\dot{x} + kx = F_0 \cos \omega t$$

$$\Rightarrow b \leftrightarrow R; F_0 \leftrightarrow V_0$$

Resonans når $\omega \approx \omega_0 = 1/\sqrt{LC}$:

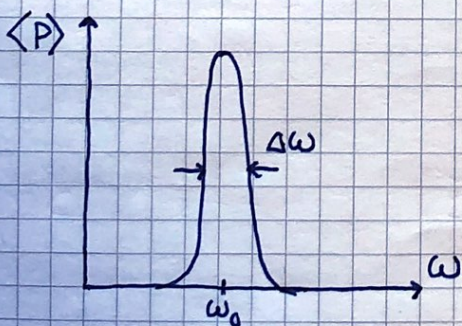
$$Q(t) = Q_0(\omega) \sin(\omega t + \varphi)$$

$$Q_0(\omega) = \frac{V_0/L}{\{(\omega^2 - \omega_0^2)^2 + (2\gamma\omega)^2\}^{1/2}}; \quad 2\gamma = R/L$$

$$I(t) = I_0(\omega) \cos(\omega t + \varphi); \quad I_0(\omega) = \omega Q_0(\omega)$$

$$\langle P \rangle(\omega) = \langle V(t)I(t) \rangle \sim Q_0^2(\omega)$$

[Jf. mek. energi $E(\omega) \sim A^2(\omega)$; s. 42]

Halvverdbredde: $\Delta\omega = 2\gamma = R/L$
(FWHM)

Oscillatorens kvalitetsfaktor:

$$\frac{\omega_0}{\Delta\omega} = \frac{f_0}{\Delta f} = \frac{\sqrt{L/C}}{R}$$

Eksp.: Med voltmetre måles $V_R = RI$ og $V_C = Q/C$ og dermed $I_0(\omega)$ og $Q_0(\omega)$.